

På jagt efter italiensk rajgræs og agerrævehale før høst

Indsats: Det kræver en beslutsom indsats nu, hvis du på længere sigt skal forhindre italiensk rajgræs og agerrævehale i at give tab på bundlinjen. På sigt kan også Boxer og Kerb miste effekten.

Af Poul Henning Petersen, landskonsulent Planteværn, Seges, PlantInnovation.

Kemien har i mange år været i stand til at løse ukrudtsproblemer med italiensk rajgræs og agerrævehale. Men en del steder er bestandene nu blevet resistente, og vi kan regne med, at flere og flere bestande vil udvikle resistens.

Der er den ubehagelige kendsgerning ved herbicidresistens hos græsukrudt, at der som regel er tale om såkaldt metabolisk resistens. Det vil sige, at græsset ikke blot har nedsat følsomhed over for eksempelvis ALS-hæmmere som Atlantis, Hussar og Broadway - men også over for ACCase-hæmmere som Topik og Primera Super.

Ved metabolisk resistens vil også midler som Boxer og Kerb efterhånden kunne miste effekten, selv om de har helt andre virkemekanismer end ALS og ACCase. Det betyder, at en beslutsom indsats nu kan give store besparelser til kemi i fremtiden, og at du undgår store udbyttetab.

Få kilometer i benene

En grundig gennemgang af markerne før høst er den bedste måde at få overblik over, om der er styr på ukrudtet og ikke mindst græsukrudtet.

Resistens udvikler sig meget hurtigt ved store bestande

Sidste nyt om resistens

- Italiensk rajgræs i hver sjette mark kan være resistent
- Agerrævehale i hver tredje mark kan være resistent
- Det er resultatet af en undersøgelse med test for resistens i 22 tilfældige marker med italiensk rajgræs og 28 marker med agerrævehale som ukrudt
- Kilde: Aarhus Universitet, AGRO, Flakkebjerg.

af ukrudt. Fra naturens side er ca. én plante ud af en million planter resistent og kan tåle ukrudtsmidlet. Det vil sige, at der ved 100 planter pr.

kvm vil være en plante pr. ha, som er resistent. Opformering fra denne ene plante til en resistent ukrudtsbestand sker gradvist gennem nogle år med ensidig bekæmpelse med de samme midler igen og igen.

Når du opdager og erkender et ukrudtsproblem tidligt, har det mange fordele:

► En plet eller et område kan slås, nedvisnes eller fjernes, så du forhindrer ukrudtet i at kaste nye frø. Området markeres på markkortet, så du kan følge op i de følgende år.

► Ved at holde ukrudtsbestanden af arter som italiensk rajgræs og agerrævehale nede på et meget lavt niveau er risikoen for resistens meget mindre.

► Ved at overvåge og være på

forkant er der tid til at ændre sædskifte og få sat tiltag i værk, som forebygger opformering af græsserne, inden der kommer en stor regning til høje doser mod en stor bestand, som dernæst hurtigt bliver resistent og medfører tab som følge af for dårlig bekæmpelse.

De vigtige indsats

Hvis en af de to græsser er på vej som et problem, er der ingen nemme løsninger. Det er nødvendigt at skrue en plan sammen med flere forskellige indsats, der hver især bidrager til at holde ukrudtet i skak. De vigtigste indsats nævnes her:

► Sædskifte med mere vårsæd: Italiensk rajgræs og agerrævehale kræver ikke kuldepåvirkning for at sætte frø, og de er begge meget hurtig i vækst. Derfor sætter de to arter også frø i vårafgrøder, men det sker i langt mindre omfang end i vinterafgrøder.

► Undlad såning før 15. september: Talrige forsøg viser, at senere såning giver en væsentlig mindre fremspiring af græsser, og at der ved høst er tilsvarende mindre frøsætning. Ved store bestande bør såtidspunktet ikke være før

Italiensk rajgræs kendes på stakken. Foto: Poul Henning Petersen, Seges.